

*Aztán ujjaim kileveleztek
s derekamba egy suhanc
bicskája mélyed
„szeretlek Zsóka”*

Ölelések

*Könnyeidből a só számra
cserepesedett,*

*bocsásd meg, ha megríkattalak,
ha szerelmemben kevés volt
az irgalom.*

*Úgy indultam mindig
hozzád, mint Ábrahám
indult nemzeni Izsákot,
a késreszántat.*

*Mint nemzőpárok a Bibliából,
szentek voltunk,
ihol glóriánk,*

csak mosolyunk veszett el valahol.

*Vérágas a felhő, ahogy
mereven bámulod a falat,
hajnali szél előtt...
hajnali sóhajod előtt...*

*Ilyenek lettünk
tétovázva mászik arcunkra
a virradat,
fényrepeszek robbannak
be a redőny résein*

*s álmos szemünkben
lassan felébred a közöny.*

JANOSY ISTVÁN

Szobortöredékek a budai várban

*Gót boltív alatt csorba szobrok merengnek.
Érzékenység és valószínűtlenség.
Szabályos arcú férfiak, pufók hirtelenkék:
kőből kikandikáló sérülékeny lelkek.*

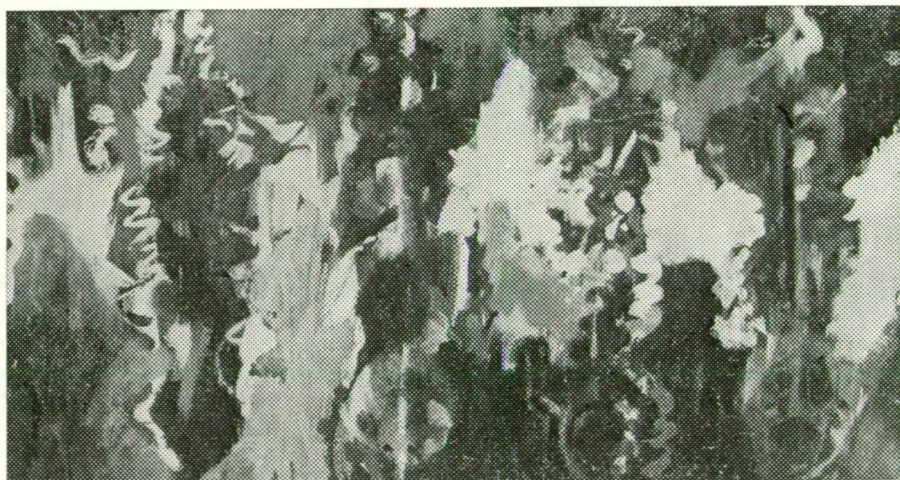
*Az összezúzó Sors megmaradást teremtett
a gödörben nekik. Oly kíméletlen szép
Sors: a magyarságé. A föld mély porában,
s lelkünk pentatonában leljük az örök Rendet.*

*A lelkem képe ez a bizarr jelenség.
Így állnak benn oly sokan, kik elmentek:
torzóvá töredezve, s minden nap leverhet
egy szilánkot róluk (arcukat). Az emlék
egyre fakul bennem. Idején teremtsd meg
képüket, míg el nem önti agyadat a Nemlét.*

Valentin Beniakhhoz

*Nem tudom, költöm, megkapja-e a postát
odaát, mint fehér asztalnál kvaterkáz?
Rajong-e még a nőkért? ünnepli-e Evicskát,
mert jólesik bársony kezétől a masszázs?
Vénülésén dohogva mogorván kanasztáz?
Vagy Ön újra ifjú? — ott fönnt nincs avittság?
Új világot látni vezet-e arra passzázs,
vagy a Lét még ott sem fedí föl a titkát?*

*Hogy néhány év alatt egyszerre öreg lettem,
fanyar szonetteit nagyon megszerettem.
Hiszen ugyanaz a mosolygón is borús láng
pisláncol bennem is. De váltsuk a szót komolyra!
Csattogtassa fölöttünk zord szárnyát a Mojra:
szelíd Emberség, örök Szépség a mi Múzsánk.*

NOVÁK ANDRÁS: DE MÉG NEM FÚJ A SZÉL